

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Samvel.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

terna. S. Quid ais? in me ne, qui genus refero ad Jeminem, ortus ex obscurissima familia Benjamitarum, quæ tribus est minima Israelitarum. Sam. Concedamus modo in hospitium: Deus providebit cætera.

SENTENTIA.

Deus opera sua inopinabilibus occasionibus ad exitum perducit.

SAMVEL. I Reg. 12.

ARGUMENTVM.

Samuel jam senex innocentiam suam, & Dei in Israelitas beneficia commemorat: eorumque peccatum reprehendit, qui Regem sibi depoposcerint: & impetrato divinitus tonitru, eos ad obedientiam cohortatus.

Samuel, Israelitæ.

En ego vobis in omnibus obsequutus, Regem creavi, deinceps jam vobis præfuturum. Nam me quidem jam senem esse, indicio est canicies. Mei liberi inter vos degunt, & ego vobis jam ab inante ætate præfui. ^{a)} Hic adsum, respondete mihi coram ejus uncto: si cujus bovem aut asinum sustuli: si cui injuriosus, aut violentus fui: si a quoquam præmium accepi, ut in ejus culpa conniverem, paratus sum vobis reddere. I. Neque injuriosus in nos, aut importunus fuisti, neque quic-

a) Innocentiam suam ideo commemorare videtur, ut ostendat, eos causam justam non habuisse, cur alium gubernatorem postularent.

quicquam ab ullo accepisti. S. Testis est hodie apud vos, & Jova, & Jovæ unctus, nihil habere vos, quod me accusetis. I. Plane. S. Adeste igitur: placet vobiscum disputare, quanta Iova & Mosis & Aaronis creator, & majorum vestrorum ex Ægypto reditus autor, tum in vos, tum in majores vestros beneficia contulerit. Cum migrasset Iacobus in Ægyptum, invocatus a majoribus vestris Iova, Mosem misit & Aaronem, qui illos ex Ægypto eductos in hoc loco collocarunt. Postea ipse oblitus, emancipavit Sifaræ duci exercitus Hazoris, tum Palæstinis & Moabitaram Regi, a quibus bello vexati sunt. Deinde invocantibus eis Iovam, peccatumque confitentibus, quod eo relicto b) Baalem & Astartam coluissent: & auxilium contra hostes orantibus, seque ei servituros pollicentibus, misit Jerobaalem, & Gedanem, & Jephtham, & Samuelem, per quos ita vos ab hostibus vestris undique vindicavit, ut in tuto essetis. c) Vos vero cum videretis, vos a Nahaso, Ammonitarum Rege, invadi, postulastis a me, ut mutato rerum statu, a Rege vobis regeretur: cum Jovam Deum vestrum Regem haberetis. Igitur ecce vobis Regem, quem delegistis, &

b) Baalem puto Jovem fuisse: Astartam vero Junonem, nam eam sic a Syris (si memini) appellatam scribit Lucian.

c) Et hic ostendit, eis nullam fuisse justam causam, cur Regem postularent, cum hætenus a Jova sine Rege præclare defensi fuissent.

& efflagitastis; Regem vobis præficit Jova. d) Si Jovam Deum vestrum reverebimini, eique servietis, & dicto audientes sine contumacia una cum rege vestro parebitis, bene vobiscum agetur. Sin minus, vos & Regem vestrum Jovæ manus impetret. Jam vero agite, videte, quantum rem Jova jam nunc in oculis vestris faciat. Tritici messis nunc est, quo tempore tonare & pluere in his finibus non solet. Atqui ego jam Jovam exorabo, ut tonet, atque pluat: ut intelligatis, vos in Jovam gravem culpam commisisse, qui Regem vobis poposceritis. Jova, cæli terrarumque Deus, emitte nunc tonitrua, & nimbum, ut hic populus suum peccatum agnoscat. *I.* Ut tonat! ut pluit! heu nos miseros: Supplica pro nobis Jovæ Deo tuo, ne pereamus, qui ad tot superiora nostra scelera hoc insuper adjecimus, ut Regem nobis peterimus. *S.* Bono animo este. Vos quidem ista re graviter peccastis: Veruntamen nolite a Jova deficere, sed eum toto pectore colite, neve desciscite ad vana ista, que neque juvare possunt, neque defendere: sunt enim vanissima. Neque enim desituet Jova populum suum propter sui nominis celebritatem, postquam semel cœpit vos sibi populum habere. e) Ego quoque absit ut Jovam offendam, aut pro vobis f) supplicare

d) Etiam in ea gubernationis forma, quæ contra Dei præceptum instituta est, tamen obedientibus in rebus licitis adest Deus.

e) Caritas etiam fontes non temere deserit.

f) Orare Deum & docere populum, officium est vatis.

plicare vosque decente & recta via deducere in
termittam. Tantum Jovam metuite, eumque
vere & tota mente colite, videtis enim quantum
rem apud vos fecerit. Quod si peccatis indul-
gebitis, & vos & Rex vester peribitis.

SENTENTIA.

*Iusti homines (qualis fuit Samuel) nemini fa-
ciunt injuriam. Magna est hominum erga Deum
ingratitude, qui toties, tam fideliter a Deo defensi
tot beneficiis cumulati, tamen hominem Regem sibi
deposcant: digni sane, qui inclementi Regi serviant
quando clementem repudiant. Immensa est De-
i clementia, qui sic ingratos tamen non deserit. Mul-
tum valent apud Deum preces justorum, qui etiam
alieno tempore vel pluviam possunt impetrare.*

SORTILEGIVM. I Reg. 14.

ARGVMENTVM.

Saulus Jonathanem filium suum vult oc-
cidi, propter gustatum mel contra votum
populi. Sed populus eum prohibet occidi.

Saulus, Populus, Jonathan.

Huc adeste omnes populi primates, dispicite
& conquirite, ^{a)} cujus hodie culpa fiat, ut
Deus roganti mihi oraculum non reddat. Nam
Jovam ego optimum maximum Israelitarum con-
servatorem juro, si etiam Jonathan filius meus is-
 fuerit, eum esse capite pœnas daturum. Vos to-

a) Deus iratus hominum peccatis, eis interdum re-
sponsa denegat; hodie per suos etiam Ministros.